

[Elmqvist.]

skellige værdier, og at man giver en videregående adgang til at anbringe penge i fast ejendom og i panteobligationer, og det er, at man derved unddrager disse midler fra at blive anbragt i kreditforeningsobligationer og statsobligationer. Det kan godt være lidt betænkeligt i dag, da der er så stærk trang til midler til at opkøbe kreditforeningsobligationer, hvorved man letter adgangen både til byggeri og til finansiering i det hele taget med disse obligationer. Disse penge tages også væk fra den lånevirkomhed, som staten udøver i øjeblikket i så høj grad ved udstedelse af obligationer til hjælp for det statsunderstøttede byggeri. Det er kun en tiendedel af midlerne, der kan anbringes i forskellige værdier, medens der ingen begrænsning er, hvad fast ejendom angår, og det kan måske nok virke lidt betænkeligt.

Jeg har en enkelt detail, som vi kan komme ind på i udvalget. Der står, at de aktier, som pengene kan anbringes i, ved regnskabsårets slutning højst må opføres til den senest noterede køberkurs, hvis de er genstand for offentlig kursnotering. Det er udmærket. Men så tilføjes der: andre aktier højst til en værdi beregnet på grundlag af de ved regnskabsårets slutning senest foreliggende regnskabsmæssige oplysninger om det pågældende aktieselskab. Jeg synes, det er en besværlig og usikker vej, man her har anvist. Ville det dog ikke være naturligere at sige, at aktierne skal optages til den kurs, som skattevæsenet ansætter dem til? Ellers tror jeg det bliver for besværligt for virksomhederne.

I det store og hele kan mit parti altså anbefale de foreliggende lovforslag og tilsige vor støtte til deres gennemførelse, selvom der er punkter, på hvilke der kunne være noget at ændre, og selvom vi på eet punkt, nemlig med hensyn til pensionskassernes anbringelse af pengene i egen virksomhed, har nogen betænkelighed, en betænkelighed, som det måske kan være at den højtærede handelsminister kan mildne, men i hvert fald en betænkelighed, der i øjeblikket er af en sådan karakter, at vi må have en indgående drøftelse af forholdet, inden vi kan tilsige vor støtte til at gå med på dette område.

Men iøvrigt vil vi gerne tilsige vor støtte til en hurtig og velvillig behandling

af lovforslagene, idet vi hilser forslagernes fremsættelse med glæde, hilser det som en naturlig imødekommelse af de krav og ønsker, som er blevet gjort gældende både fra livsforsikringsvirksomhedernes og pensionskassernes side.

Bouet: Den højtærede handelsminister har ved fremsættelsen af lovforslaget om ændring i lov om livsforsikringsvirksomhed i nogen måde imødekomet de ønsker, man har næret fra livsforsikringsselskabernes side om at opnå en større frihed med hensyn til anbringelsen af deres midler.

I den gældende lovs § 18 angives i 8 punkter, hvorledes de til dækning af forsikringsfondet afsatte midler skal anbringes. I henhold til punkt 5 har man hidtil kunnet anvende pantebreve i fast ejendom, i hvilken umyndiges midler kunne anbringes, til dækning af forsikringsfondet, dog ikke udover 50 pct. af magistratsvurderingen. Denne vurdering har man altså ikke fundet betryggende, og man foreslår nu at ændre det således, at man lægger ejendomsskyldvurderingen til grund, dog at lånet ikke må overstige $\frac{2}{3}$ af ejendomsskyldens beløb. Den nugældende bestemmelse i punkt 5 har forsikringsrådet, såvidt jeg har erfaret, hidtil fortolket således, at rådet i hvert enkelt tilfælde havde ret til at skønne over, om pantet, uanset at lånet lå indenfor de 50 pct. af magistratsvurderingen, ydede tilstrækkelig sikkerhed, og man har, hvis man ikke har fundet denne tilstrækkelig, ikke villet godkende gældsrevet. Efter den ændrede formulering af punkt 5 i § 18 synes rådet ikke at have nogen myndighed til at udøve et skøn, hvis det drejer sig om et pant, hvori umyndiges midler efter reglerne overhovedet kan anbringes.

I henhold til den foreslåede ændring af punkt 8 i § 18 har selskaberne adgang til at anvende ejendomme, som selskabet selv ejer, til dækning af forsikringsfondet, dog ikke udover $\frac{4}{5}$ af ejendomsskyldens beløb, medens det efter den gældende lov kun gælder den ejendom, hvori selskabet har sit hovedsæde. Den nye bestemmelse kan måske siges i nogen måde at være betænkelig i betragtning af, at der ikke er fastsat nogen grænse for, hvor stor en del af forsikringsfondet der kan dækkes på denne måde. Den nye bestemmelse kan jo be-